

Sygn. akt V KK 155/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. R.**
skazanego z art. 300 § 2 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 22 maja 2018 r.
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 listopada 2017 r., sygn. akt V Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2016 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w K. uznał M. R. za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 300 § 2 k.k. i na tej podstawie skazał go oraz wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby. Nadto wymierzył mu karę grzywny w liczbie 50 stawek po 20 zł każda.

Apelację od wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, zaskarżając wyrok w części rozstrzygnięcia o karze i zarzucając orzeczeniu

niewspółmierność wymierzonej kary, oraz naruszenie przepisu prawa materialnego, *„to jest art. 72 § 1 k.k. w sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności sąd zobowiązany - jest do nałożenia na oskarżonego jeden lub kilka obowiązków, o których, mowa w tym przepisie a taksatywnie wymienionych w pkt. od 1 do 8 w tym przypadku sąd powinien orzec obowiązek, o którym mowa w art. 72 §1 pkt. 8 k.k., to jest zobowiązać oskarżonego do wykonania wyroku Sądu w R. Sekcji Prawa Cywilnego z dnia 13 czerwca 2012 r. sygn. akt [...] w określonym terminie.”*

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I, II, III poprzez wymierzenie oskarżonemu kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, wymierzenie wyższej grzywny, nadto zobowiązanie oskarżonego do wykonania wyroku Sądu w R. Sekcja Prawa Cywilnego z dnia 13 czerwca 2012 r. sygn. akt [...] w terminie 3 miesięcy od daty prawomocności wyroku.

Wniesioną przez obrońcę oskarżonego apelację Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 26 maja 2017 r. sygn. akt V Ka [...] pozostawił bez rozpoznania.

W związku z niemożnością skutecznego wywiedzenia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 02.12.2016 r., wydanego w sprawie o sygn. akt II K [...] i jednoczesnym rozpoznawaniem prawidłowo złożonej apelacji oskarżyciela posiłkowego, obrońca w imieniu oskarżonego, podniósł zarzut naruszenia art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k., poprzez niepodpisanie przez sędziego wydanego wyroku w sprawie o sygn. akt II K [...]. Złożył też wniosek o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku.

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w K. sygn. akt V Ka [...] na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego złożył obrońca skazanego, zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w całości i zarzucając orzeczeniu *„nieuwzględnienie zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, pomimo zarzutu obrońcy skazanego, polegającej na niepodpisaniu przez sędziego Sądu Rejonowego w K. wydanego w sprawie sygn. akt II K [...] wyroku z dnia 02.12.2016 r., co wyczerpuje znamiona zarzutu z art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k.”*

W konsekwencji tak postawionego zarzutu obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim wyroku sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasację obrońcy skazanego, złożoną na podstawie art. 520 § 3 k.p.k., należało oddalić w trybie przewidzianym w art. 535 § 3 k.p.k. Skarżący błędu po stronie sądu odwoławczego upatruje w zaniechaniu uwzględnienia z urzędu naruszenia przez sąd I instancji przepisu art. 113 k.p.k., skutkującego zaistnieniem bezwzględnej przyczyny odwoławczej opisanej w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. Obrońca wywodzi, że znak graficzny znajdujący się pod wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie II K [...] nie identyfikuje osoby, która go nakreśliła, a wobec tego nie może być uznany za podpis sędziego orzekającego w niniejszej sprawie w składzie jednoosobowym. Odnosząc się do zarzutu podniesionego w kasacji, a to naruszenia przez sąd *ad quem* art. 439 1 pkt 6 k.p.k., stwierdzić należy, iż wbrew sugestiom obrońcy znak graficzny znajdujący się pod wyrokiem stanowi podpis sędziego orzekającego w niniejszej sprawie jednoosobowo. W realiach tej sprawy, zagadnieniu zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej wskazanej w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k. w kontekście tezy obrońcy oskarżonego postawionej w dokumencie zatytułowanym „Stanowisko w sprawie” (datowanym na dzień 30.10.2017 r.), sąd odwoławczy poświęcił swoją uwagę, wykazując, że w sprawie nie istniał obowiązek użycia pieczęci imiennej sędziego lub sporządzenia nadruku danych osobowych sędziego orzekającego w tej sprawie. (vide str. 6 uzasadnienia wyroku). Rozumowanie sądu II instancji nie jest obarczone błędem, choć z drugiej strony nie można stwierdzić, że wywód tego sądu w zakresie, w którym odnosi się do regulacji § 95 pkt 3 regulaminu urzędowania sądów powszechnych (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. – Dz.U. z 2015 r., poz. 2316) oznacza, iż przepis ten definiuje, kiedy określony znak graficzny pod wyrokiem jest podpisem w rozumieniu art. 113 k.p.k. Pomijając już to, że rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 grudnia 2015 r. jest aktem

niższym rangą od ustawy (art. 113 k.p.k.), to przecież przepis § 95 pkt 3 tego rozporządzenia używa określenia skróconej formy podpisu, nie negując wszakże, iż taka forma jest również „podpisem” sędziego. Podkreśla się zaś, że podpis nie musi być w pełni czytelny i wyrażać, co najmniej nazwiska w pełnym brzmieniu; powinien umożliwiać identyfikację autora, a także stwarzać możliwość porównania oraz ustalenia, czy został złożony w formie zwykle przezeń używanej (postanowienie SN z dnia 22.09.2011 r., IV KK 222/11, LEX nr 1663724). Podpis więc powinien wskazywać cechy indywidualne i powtarzalne. Nie ma racji skarżący podnosząc, że skoro podpis pod wyrokiem jest nieczytelny, to w związku z tym nie identyfikuje on jego autora, a tym samym wyrok opatrzone takim znakiem graficznym w istocie nie jest podpisany. Wbrew twierdzeniom skarżącego niezłożenie podpisu w sposób czytelny nie oznacza, że funkcja identyfikująca taką osobę została naruszona. Oznacza to, że wyodrębnione znaki pod orzeczeniem, o ile pozwalają na identyfikację ich autora są podpisami w rozumieniu art. 113 k.p.k. Na kanwie tych rozważań, po przeanalizowaniu akt sprawy, nie może budzić wątpliwości, że podpis złożony pod wyrokiem Sądu Rejonowego w K. wydanym w sprawie II [...], jest to podpis sędziego orzekającego w niniejszej sprawie - SSR K.J. Sędzia przewodnicząca w tej sprawie, w jednakowy sposób, jak na wyroku, podpisywała się m.in. pod protokołami rozpraw. Skoro nie ulega również wątpliwości, że wyrok sądu I instancji został przez sędziego podpisany, to w przedmiotowej sprawie nie zachodzi okoliczność, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 6 k.p.k.

Z tych powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.